

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 48 /2012

privind soluționarea contestației depusă de
“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA înregistrată la Direcția generală de
soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub
nr.907340/10.08.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./08.08.2011 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/10.08.2011 asupra contestației formulată de **“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA** cu sediul în .X., Calea X, Nr.X, Sector X, Cod unic de înregistrare X.

“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.222/.X./15.04.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei dobânzi aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii;

- .X. lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării sub semnătură a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.04.2011, respectiv **15.04.2011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind expediată la data de **13.05.2011**, conform plicului aflat în original la dosar.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția .X. din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA**.

- I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Referitor la pct.1 din contestație, contestatoarea arată că a formulat cererea nr..X./17.05.2010 prin care a solicitat compensarea sumei de .X. lei reprezentând impozit pe salarii aferent lunii mai 2010, cu scadență 25.06.2010, cu taxa pe valoarea adăugată de recuperat.

Cererea societății a fost operată la data de 31.05.2010, așa cum reiese din fișa sintetică totală pentru impozitul pe salarii, emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.

În baza acceptării cererii de compensare, pentru luna mai 2010 societatea a declarat și a plătit impozitul pe salarii mai puțin, cu suma a cărei compensare a fost operată.

La data de 25.10.2010, societatea a depus declarație rectificativă pentru luna mai 2010, declarând la impozitul pe salarii inclusiv suma care a fost compensată.

Contestatoarea susține că pentru suma compensată la 31.05.2010 au fost calculate în mod eronat penalități și dobânzi până la data de 25.10.2010.

În acest sens, contestatoarea invocă dispozițiile art.122 alin.1 lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, motivând că data stingerii creanței fiscale prin compensare este data depunerii la organul competent a cererii de compensare.

În speță, organul fiscal a considerat ca dată a stingerii creanței fiscale ca fiind data depunerii declarației rectificative, respectiv 25.10.2010 și nu data depunerii cererii de compensare, adică 17.05.2010.

Referitor la pct.2 din contestație, contestatoarea arată că prin cererea nr..X./22.10.2010 a solicitat compensarea sumei de .X. lei reprezentând impozit pe dividende persoane fizice cu impozitul pe salarii aferent lunii septembrie 2010, cu scadență la data de 25.10.2010.

Contestatoarea susține că pentru suma de .X. lei au fost calculate în mod eronat aferent perioadei 01.07.2010 – 25.10.2010 penalități și dobânzi, întrucât obligația de plată a fost stinsă prin compensare la data de 22.10.2010 înainte de data scadenței, așa cum rezultă din fișa sintetică emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.

În consecință, contestatoarea solicită desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./15.04.2011 și obligarea organului fiscal să emită o nouă decizie care să reflecte situația reală a obligațiilor de plată.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/.X./15.04.2011, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina contestatarii accesorii în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei dobânzi aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată.

Documentul prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt declarația rectificativă nr..X.A/25.10.2010 și declarația 300 nr..X.A/25.11.2010.

Accesoriile în sumă totală de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei dobânzi aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea obligării contestatoarei la plata accesoriilor în sumă de .X. lei aferente impozitului pe veniturile din salarii prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/.X./15.04.2011 în condițiile în care la data depunerii declarației rectificative nr..X.A/25.10.2010 societatea nu figura în fișa pe plătitor cu sume plătite suplimentar pentru scadența 25.06.2010.

În fapt, din actele existente la dosar se reține că prin cererea nr..X./17.05.2010, fila 6 din dosarul cauzei, **“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA** a solicitat compensarea în avans a sumei de .X. lei rămasă de recuperat din TVA cu impozitul pe salarii aferent lunii mai 2010, cu scadență 25.06.2010.

Prin cererea nr.0763/22.10.2010, fila 5 din dosarul cauzei, **“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA** a solicitat compensarea sumei de .X. lei achitată în plus la impozitul pe dividende persoane fizice cu impozitul pe salarii aferent lunii septembrie 2010, cu scadență 25.10.2010.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/.X./15.04.2011, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii în sumă de .X. lei reprezentând:

- .X. lei dobânzi aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, individualizat ca obligație de plată prin declarația rectificativă nr..X.A/25.10.2010

În drept, în speță sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin. (1), art.120 alin.(1) și art.120 ^1 alin.(1), alin.(2) pct.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse”.

În consecință, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite la scadență la bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosar se reține că potrivit fișei sintetice editată la data de 03.08.2011 privind impozitul pe veniturile din salarii, fila 50 din dosarul cauzei, prin nota nr.C .X./31.05.2010 a fost efectuată compensarea solicitată prin cererea nr..X./17.05.2010, respectiv suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată de recuperat a stins o parte din debitul inițial aferent impozitului pe veniturile din salarii în sumă totală de .X. lei declarat de societate prin Declarația inițială nr..X./24.06.2010, cu scadență 25.06.2010.

Totodată, se reține că potrivit fișei analitice editată la 03.08.2011 privind impozitul pe veniturile din salarii, fila 37 din dosarul cauzei, societatea nu figura la data depunerii Declarației rectificative nr..X.A/25.10.2010, cu sume plătite

suplimentar la nivelul sumei de .X. lei, corectată în plus pentru scadența de 25.06.2010.

Față de această situație, în cauză devin incidente prevederile art.115 alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează că:

“(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

[...]

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil“.

Prin urmare, din actele existente la dosarul cauzei, obligația de plată în sumă de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, cu scadență 25.06.2010, aferentă Declarației rectificative nr..X.A/25.10.2010 a fost stinsă în fișa analitică pe plătitor parțial în data de 10.09.2010 cu suma de .X. lei și în data de 25.10.2010 cu suma de .X. lei, modalitatea de calcul a accesoriilor fiind următoarea:

.X. lei x 5 zile x 0,1%	=	X lei	(perioada 25.06.2010 - 01.07.2010)
.X. lei x 72 zile x 0,05%	=	X lei	(perioada 01.07.2010 - 10.09.2010)
.X. lei x 20 zile x 0,05%	=	X lei	(perioada 10.09.2010 - 01.10.2010)
.X. lei x 25 zile x 0,04%	=	X lei	(perioada 01.10.2010 -25.10.2010)
.X. lei x 15%	=	X lei	(perioada 01.10.2010 – 25.10.2010)
.X. lei x 5%	=	X lei	(perioada 01.10.2010 – 25.10.2010).

În consecință, față de cele arătate mai sus, se reține că în mod legal organele fiscale au stabilit în sarcina contestatoarei dobânzi în sumă de .X. lei aferente impozitului pe veniturile din salarii și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe veniturile din salarii, individualizat ca obligație de plată prin Declarația rectificativă nr..X.A/25.10.2010, întrucât contestatoarea nu aduce în susținerea cauzei documente prin care să combată constatările organelor fiscale.

Prin urmare, în temeiul dispozițiilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă

ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru aceste capete de cerere.

2. Referitor la suma de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada 25.11.2010 – 15.12.2010, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate pronunța pe fondul contestației în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/.X./15.04.2011, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei dobânzi și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, individualizată ca obligații de plată prin declarația 300 nr..X.A/25.11.2010.

Prin contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/.X./15.04.2011, petenta nu prezintă motive de fapt și de drept în susținerea acestui capăt de cerere.

În drept, art.206 alin.(1) lit.c) și d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept

d) dovezile pe care se întemeiază [...] ”, coroborat cu pct.11.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul nr.2137/2011 emis de Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care stipulează: “Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere

înaintea judecății trebuie să o dovedească”, în vigoare la data depunerii contestației.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În baza celor reținute și având în vedere faptul că societatea contestatoare nu aduce documente și argumente prin care să combată constatările organelor fiscale din care sa rezulte o altă situație de fapt, precum și faptul că societatea nu contestă modul de calcul a obligațiilor fiscale sub aspectul cotelor aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate accesoriile, însumarea produselor dintre baza de calcul, număr de zile de întârziere și cota de accesorii aplicată, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a formulat contestația, conform prevederilor pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră „*organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv*”, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) și lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

www.anaf.ro

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr./X./15.04.2011 pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei dobânzi aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **“I.X. Societate de .X. și .X. .X.” SA** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/X/15.04.2011 pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată .

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL ,

X